

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 12.

Vydána dne 16. února 1922.

Obsah: (30.—37.) 30. Zákon, kterým se mění a doplňují zákonná ustanovení o směnečných poplatcích. — **31.** Zákon, kterým se prodlužuje omezení práva stěhovacího podle zákona ze dne 17. března 1921, čís. 118 Sb. z. a n. — **32.** Nařízení, kterým se prodlužuje omezení práva stěhovacího podle nařízení ze dne 15. července 1921, č. 235 Sb. z. a n. — **33.** Zákon o užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy. — **34.** Zákon o nároku obchodních pomocníků a jiných zaměstnanců v podobném postavení na Slovensku a v Podkarpatské Rusi na peněžité požitky v některých případech vojenské povinnosti. — **35.** Zákon, kterým se mění § 17 zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., o finanční kontrolní komisi Národního shromáždění. — **36.** Zákon, kterým se povoluje úvěr k úhradě zvýšených nákladů spojených s rozšířením pracovního programu státního pozemkového úřadu na rok 1922. — **37.** Vyhláška, již se zmocňuje hlavní celní úřad v Brně, aby vyclíval hrací karty.

30.

Zákon ze dne 25. ledna 1922,

kterým se mění a doplňují zákonná ustanovení o směnečných poplatcích.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Poplatek z tuzemských směnek s určitou dobou splatnosti, z jejichž obsahu jde s určitostí na jevo, že jsou splatny do tří měsíců a pěti dní ode dne vydání v nich uvedeného, snižuje se — není-li podle ustanovení dosavadních odůvodněn poplatků podle stupnice II — na částku připadající podle této sazby:

nad Kč	do Kč	činí poplatek v Kč
—	100.—	—10
100.—	200.—	—20
200.—	400.—	—40
400.—	600.—	—60
600.—	800.—	—80
800.—	1000.—	1.—
1000.—	1200.—	1.20
1200.—	1400.—	1.40
1400.—	1600.—	1.60
1600.—	1800.—	1.80
1800.—	2000.—	2.—

Při směnečných částkách nad Kč 2000.— budiž z každých dalších Kč 2000.— zaplacen další poplatek Kč 2.—, při čemž zbytek menší než Kč 2000.— budiž počítán za plných Kč 2000.—.

(2) Lhůta tří měsíců a pěti dní se počítá takto: Nejprve se určí poslední den lhůty tří měsíců. Tímto dnem jest ten den třetího měsíce následujícího po měsíci vydání směny, který svým číslem odpovídá dni vydání ve směnce uvedenému; chybí-li tento den v třetím měsíci, pokládá se za poslední den tříměsíční lhůty poslední den tohoto měsíce. Dalších pět dní se počítá podle kalendáře.

§ 2.

(1) Převedou-li se směny uvedené v § 1 dále po uplynutí tří měsíců a pěti dní, ale před uplynutím šesti měsíců ode dne svého vydání, nastává povinnost doplnit poplatek na částku připadající podle čl. I., § 2, zákona ze dne 7. dubna 1920, č. 249 Sb. z. a n. O těchto směnkách platí obdobně dosavadní ustanovení o směnkách, které jsou podrobeny sazbě citovaného čl. I., § 2, již při svém vydání.

(2) Převedou-li se směny uvedené v § 1 dále po uplynutí šesti měsíců ode dne svého vydání, nastává povinnost doplnit poplatek na částku připadající podle stupnice II.

§ 3.

Poplatek z písemných prodloužení tuzemských směnek se řídí, nečiní-li prodloužení

více než tři měsíce, sazbou uvedenou v § 1, činí-li více než tři měsíce, ale ne více než šest měsíců, sazbou uvedenou v čl. I., § 2, zákona ze dne 7. dubna 1920, č. 249 Sb. z. a n., a činí-li více než šest měsíců, sazbou stupnice II.

§ 4.

(1) Pokud v následujícím § 5 není ustanoveno jinak a dokud strana nedokáže opak, platí o směnkách, v nichž schází údaj dne vydání nebo není určena doba splatnosti nebo schází obojí, domněnka, že se zaplacení má či mělo státi později než za šest měsíců po vydání směnky, je-li to směnka tuzemská, a později než za dvanáct měsíců po vydání směnky, je-li to směnka cizozemská. Totéž platí tenkrát, je-li některý z obou těchto údajů nebo jsou-li oba tak nejasné nebo neurčité, že se den vydání nebo doba splatnosti směnky nedá spolehlivě zjistiti.

(2) Nedotčena zůstávají však dosavadní ustanovení, běží-li o směnku na viděnou nebo za určitou dobu po viděné splatnou, a je-li den vydání směnky označen dostatečně jasně a určitě.

§ 5.

(1) Ustanovení prvního odstavce předchozího § * neplatí o tuzemských směnkách, na něž se tento odstavec vztahuje, je-li z poznámky, na líci směnky nad textem směnečného prohlášení inkoustem připojené, patrné, že to, co ve směnce schází, má býti vyplněno teprve později podle potřeby (na př. slovy: „Krycí směnka“ nebo „Co schází, bude doplněno podle potřeby později“).

(2) O směnkách v předchozím odstavci blíže označených platí naopak nevývratná domněnka, že jsou nebo budou splatny později než za tři měsíce a pět dní, nejpozději však do šesti měsíců po dni vydání. Tato domněnka potrvá a nenastane zmírnění poplatkové povinnosti směnky a vrácení poplatku, třebaš bude směnka vyplněna tak, že bude splatna do tří měsíců a pěti dní po vydání.

(3) Předpokladem výhody podle předchozího odstavce však jest, že směnka, až bude ve všem řádně vyplněna, nebude splatna později než do šesti měsíců po dni vydání; byla-li by splatna později, bude tato delší doba oběhu rozhodna pro poplatkovou povinnost směnky, aniž by při tom bylo dovoleno, nedostávající se poplatek dodatečně doplniti.

§ 6.

Schází-li ve směnce tuzemské údaj směnečné částky, je-li však zároveň z poznámky,

na líci směnky nad textem směnečného prohlášení inkoustem a slovy připojené, patrné, do jaké nejvyšší směnečné částky má směnky býti použito (na př. „Směnka použitelná do dvou set tisíc Kč“), jest, dokud směnka nebude vyplněna směnečnou částkou ještě vyšší, ona nejvyšší částka bezpodmínečně rozhodna pro výměru směnečného poplatku, a nenastane zmírnění poplatkové povinnosti směnky a vrácení přeplatku, třebaš bude směnka vyplněna směnečnou částkou, která oné nejvyšší částky nedosahuje; rovněž se nevrátí žádným způsobem přeplatek, byl-li použitím úředního směnečného blanketu nebo kolkových známek anebo přímo zaplacen poplatek vyšší, než jaký stačil podle vyznačené na směnce nejvyšší částky.

§ 7.

(1) Není-li směnka s nevyplněnou směnečnou částkou opatřena poznámkou po rozumu předchozího § 6, nebo nelze-li z jiných příčin použití ustanovení § 6 (na př. schází-li náležitost § 9, nebo jde-li o směnku cizozemskou), jest, dokud směnka nebude vyplněna směnečnou částkou vyšší, pro výměru směnečného poplatku rozhodna:

1. směnečná částka Kč 100.000.—, jsou-li tu předpoklady poplatnosti podle stupnice v § 1 tohoto zákona stanovené;

2. směnečná částka Kč 50.000.—, jsou-li tu předpoklady poplatnosti podle stupnice stanovené v čl. I., § 2, zákona ze dne 7. dubna 1920, č. 249 Sb. z. a n.;

3. směnečná částka Kč 10.000.—, jsou-li tu předpoklady poplatnosti podle poplatkové stupnice II.

(2) Žádným způsobem však nenastává zmírnění poplatkové povinnosti směnky a nevrátí se přeplatek, byl-li použitím úředního směnečného blanketu nebo kolkových známek anebo přímo zaplacen poplatek vyšší, než jakému jest podrobena směnečná částka, podle prvního odstavce předpokládaná, nebo byla-li směnka později vyplněna sumou menší, než jest tato předpokládaná směnečná částka.

§ 8.

Ustanovením §§ 4 až 7 se soukromoprávní poměr, jenž trvá mezi stranami v příčině směnečné částky a doby splatnosti směnky, v ničem nemění.

§ 9.

Ustanovení §§ 5 a 6 platí jen tenkrát a potud, jestliže a pokud jest směnečným vě-

řitelem a v držení směnky ústav nebo podnik, který podle svých stanov nebo platných pro jiných organizačních ustanovení jest oprávněn provozovati obchody peněžní a úvěrní, anebo kupec plného práva, který takové obchody provozuje po živnostensku (bankéř).

§ 10.

Ustanovení předešlých paragrafů platí obdobně i o kupeckých poukázkách, pokud jsou podrobeny poplatkům směnečným.

§ 11.

Nebylo-li řádným způsobem vyhověno poplatkové povinnosti podle sazby uvedené v § 1, řídí se poplatek zvýšený dvakrát tak vysokým násobkem poplatku zkráceného, jakým se řídí podle ustanovení dosavadních tenkrát, když není řádným způsobem vyhověno poplatkové povinnosti podle sazby uvedené v čl. I., § 2, zákona ze dne 7. dubna 1920, č. 249 Sb. z. a n.

§ 12.

Dosavadní zákonná ustanovení o směnečných poplatcích, pokud nebyla tímto zákonem změněna, platí nadále a dlužno jich na směnky pod tento zákon náležející užití obdobně.

§ 13.

Finanční správa jest k účelům kontroly oprávněna požadovati od osob, ústavů a podniků, které se zabývají poskytováním úvěru, aby jejím orgánům předložily směnky, jež u sebe mají, a své zápisy k nim se vztahující.

§ 14.

Vláda se zmocňuje, aby při prodeji a výměně úředních směnečných blanketů vybírala ke krytí výrobních nákladů přiměřený poplatek.

§ 15.

(1) Ustanovení zákona ze dne 7. dubna 1920, č. 249 Sb. z. a n., platí obdobně také o listinách stejného druhu, na jaký se uvedený zákon vztahuje, podrobených poplatkům podle zákonných ustanovení právní soustavy uherské. Znění uvedeného zákona bude pro tento účel upraveno nařízením.

(2) Listiny druhu uvedeného v odstavci předcházejícím, jejichž poplatnost vznikla

v době mezi počátkem účinnosti zákona uvedeného v tomtéž odstavci a zákona tohoto a které podléhaly podle zákonných ustanovení dosavadních poplatku podle stupnice I, pokládají se za řádně zpoplatněné, jestliže byly zpoplatněny podle sazby zákona ze dne 7. dubna 1920, č. 249 Sb. z. a n.

§ 16.

Tento zákon nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení.

Provéstí jej se ukládá ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

A. Novák v. r.

31.

Zákon ze dne 25. ledna 1922,

kterým se prodlužuje omezení práva stěhovačského podle zákona ze dne 17. března 1921, čís. 118 Sb. z. a n.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Doba, po kterou přesídlení do obce může nařízením podle § 1 zákona ze dne 17. března 1921, čís. 118 Sb. z. a n., býti dovoleno jen za podmínek zákonem tím stanovených, prodlužuje se do 31. prosince 1922.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Ministru sociální péče se ukládá, aby tento zákon provedl v dohodě s ministrem vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.